

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 632 /2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

249/2011. (VIII. 31.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. november 19-én előterjesztett **panaszát** a 2011. augusztus 31-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2010. november 19-én a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányságánál előterjesztett panaszbeadványában az aznap vele szemben foganatosított rendőri intézkedést kifogásolta, és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy korábban már előállította egy rendőr B. Településen, aki az előállító helyiségben levetkőztette, fogdosta, nézegette. E miatt akkor feljelentést is tett, de az ügy azzal zárult, hogy mivel a rendőr tagadta a történeteket és az előállító helyiségben elhelyezett kamera nem rögzít felvételt, az állításai nem voltak bizonyíthatóak. Az intézkedő rendőrt és a történetek időpontját nem nevezte meg a panaszos.

2010. november 19-én hajnalban, 2 óra 15 perckor a panaszost előállították a Kerületi Rendőrkapitányságra. A szabadulásakor kiadott igazolás szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállították, amit a panaszos nem tud értelmezni. A szabadon bocsátó ügyeletes tiszt szóban közölte vele, hogy ez azt jelenti, hogy bűncselekmény

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

elkövetésével gyanúsítható személyként állították elő a panaszost. A panaszos olvasatában ez semmit sem jelent; ilyen alapon bármivel megvádolhatják utólag.

A rendőr jelentését ugyan nem láthatta, de ennek ellenére biztos benne, hogy annak tartalmát több helyen cáfolni tudná.

A dolgainak egy részét az előállító helyiségbe helyezésekor letétbe vették, míg a másik részét a rendőrök elvették tőle, arról szabadulásakor csupán egy átadás-átvételi elismervényt kapott. A panasztétel időpontjában a panaszos képtelen volt megítélni, hogy az elismervény pontos-e, mivel fogalma sincs, hogy mit vettek el tőle. Különösen sérelmezi a zseblámpája, zsebrádiója ill. a sniccer kése elvételét, amire semmilyen magyarázat nincs. Nem közölték vele, hogy miért tartottak bent 7 órán keresztül, ha meg sem vádolták, meg sem hallgatták. Az előállító helyiségben kért papírt ill. íróeszközt, hogy összeírja a panaszait, de nem kapott. Álláspontja szerint az egész eljárás törvénytelen.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A rendőrség a panasz kivizsgálása érdekében az alábbi iratokat bocsátotta rendelkezésre

1) Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-Járőr Alosztály r. törzsőrmestere és r. őrmestere az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésükben előadják, hogy 2010. november 19-én 2 óra 15 perckor gépkocsizó járőr-szolgálatuk teljesítése során, az utcán haladva egy a járdán közlekedő gyalogos személyre lettek figyelmesek, aki egy utazótáskát tartva haladt a gépkocsi felé. A gyalogos személy, miután meglátta a járőröket, megfordult és az A. utca irányában gyorsabb lépéssel haladt tovább. Ezt követően felszólította a panaszost a r. törzsőrmester, hogy álljon meg. A felszólításnak a panaszos eleget tett. A r. törzsőrmester pedig intézkedést kezdeményezett vele szemben. Először személy azonosságának igazolására szólította fel, melynek személyi igazolványának átadásával a panaszos tett eleget. Ezt követően a személyi adatait az ügyeleten keresztül ellenőrizte a körözési rendszerben, melyben nem szerepelt. A továbbiakban közölte a járőr a panaszossal, hogy rajta ruházat- és csomagátvizsgálást fog végrehajtani. Ezt követően a nála lévő utazótáskát átvizsgálva előkerült:

- 2 db Konzol 20 10.004 számú 699 Ft értékű magazin
- 2 db Konzol 20 10.003 számú 699 Ft értékű magazin
- 1 db Szépvirág extra VI. évf. 5 számú 9771789337007 sorozatszámú 390 Ft értékű magazin
- 1 db Szépvirág extra VI évf. 5 számú 9771789338004 sorozatszámú 550 Ft értékű magazin
- 1 db Szépvirág extra VI évf. 5 számú 9771789336000 sorozatszámú 550 Ft. értékű magazin
- 2 db Bio info 2010. 8. számú darabja 445 Ft értékű magazin
- 1 db Bio info 2010. 7. számú 390 Ft értékű magazin
- 2 db Fashion és travel 10003 számú darabja 399 Ft értékű magazin
- 1 db Esküvő Classic 2010. 4. számú 345 Ft értékű magazin
- 1 db Hilton Esküvő Trend 2010-2011-es évfolyamú 485 Ft értékű magazin
- 1 db Pálffy István Egy kis hazai című könyve, amely 2010 Ft értékű
- 1 db (nagy) vizet öntő afrikai nőt ábrázoló szobor

- 1 db a bal kezében pálcát tartó afrikai férfit ábrázoló szobor
- 1 db edényt tartó afrikai férfit ábrázoló szobor
- 1 db a jobb kezében egy vázát tartó afrikai nőt ábrázoló szobor
- 1 db (kicsi) vizet öntő afrikai nőt ábrázoló szobor

A szobrok értéke nem volt megállapítható, mert le voltak kaparva a talapzatról az árcímkék. A magazinok és szobrok újszerű állapotban, töretlenül kerültek elő. A tárgyak birtoklására vonatkozó kérdésre azt felelte a panaszos, hogy azok az ő tulajdonát képezik, viszont arról, hogy a tárgyak milyen célból vannak nála, nem nyilatkozott.

A panaszos ruházatának átvizsgálása során a zsebeiből előkerült 1 db Energizer elemlámpa, 1 db Palito zsebrádió, melyet lehet elemlámpaként is használni és 1 db schniccer kés.

Ezekre a tárgyakra vonatkozó birtoklási kérdésre is azt felelte, hogy az ő tulajdonát képezik, viszont, hogy milyen célból vannak nála, arról szintén nem nyilatkozott.

Ezt követően az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy előállítja a Kerületi Rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt, az előállítás tényét pedig jelentették az ügyeletnek. A panaszost sérülés- és panaszmentesen állították elő a Kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségébe. Ott az előállításról szóló nyilatkozatot kitöltötte, azon kiértesítendő személyt nem jelölt meg, jogairól és kötelezettségeiről tájékoztatást kapott. A rendkívüli ór a panaszost 2 óra 35 perckor az előállító helyiség E/II-es számú zárkájában helyezte el. A fent nevezett tárgyakat az ügyeletes tiszt átvette a járőröktől.

Az intézkedésnél jelen volt még a r. főtörzszászlós, a szolgálatirányító parancsnok és egy polgárőr is.

A jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben az Rtv. 29.§ (1) bekezdés alapján igazoltatásra és az Rtv. 31.§ (1) bekezdés alapján személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálására, az Rtv. 33.§ (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítására került sor. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

2) A 2010. november 19-én kelt az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás elnevezésű irat tartalmazza, hogy az igazoltatás, a személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása és a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

3) Kerületi Rendőrkapitányság r. hadnagya által kiállított 2010. november 19-én kelt átvételi elismervény felsorolja az 1) pont alatt ismertetett jelentésben szereplő tárgyakat. A panaszos az elismervényre kézzel ráírta, hogy „Nem tudtam egyeztetni a kifosztásomhoz!” és így írta alá az iratot.

4) Az előállításról kiállított 2010. november 19-én kelt igazolás szerint a panaszost az Rtv. 33.§ (2) bekezdés b) pontja alapján állították elő. Az előállítás 2011. november 19-én 2 óra 15 perctől 9 óra 20 percig tartott. A panaszos az igazoláson jelezte, hogy az egész eljárás ellen panaszt kíván tenni.

5) A 2010. november 19-én kelt nyilatkozatban rögzítésre került, hogy az előállítás kezdete 2 óra 35 perc, a panaszosnak sérülése az előállítás során nem keletkezett, ugyanakkor panasz van az előállítással szemben, a megfelelő tájékoztatást az elhelyezéséről, jogairól és a

jogorvoslati lehetőségeiről megkapta, más személy kiértesítését nem kérte. Távozásának ideje 9 óra 20 perc.

6) A 2010. november 19-én kiállított letéti tárgyakról szóló jegyzőkönyv szerint a panaszostól elvettek egy pár cipőfűzőt, 2 db kulcstartót, 1 db övet, 1 db kést, 1 db táskát, 2 db elemet, 1 db csuklószorítót, 1 db parfümöt, 1 db tolltartót, és egyéb – a jegyzőkönyvben olvashatatlanul rögzített – tárgyakat, melyeket a panaszos hiánytalanul visszacapott az előállítás végén.

7) A kapitányságvezető 2011. április 11-én kelt tájékoztató levelében előadta, hogy a panaszossal szemben nyomozati cselekményt nem foganatosítottak, jegyzőkönyvben történő meghallgatására vagy gyanúsítására nem került sor. Vele szemben az eset kapcsán nem indult büntetőeljárás.

A panaszosnál talált tárgyakat az intézkedő rendőrök a jelentésükhöz mellékelték, majd azokat 2011. január 17-én a panaszos részére visszaadták.

Az előállítás tartalma alatt a tárgyak eredetével kapcsolatban az intézkedésben résztvevő rendőrök informálódtak szóban, néhány kérdés feltevésével.

III.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (továbbiakban: Alkotmány) 55. § (1) bekezdésében foglalt személyes szabadsághoz való jogát és a 2. § (1) bekezdésben foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát, illetve a 13. § (1) bekezdés szerinti tulajdonhoz való jogát.

1) A Testület elsőként az vizsgálta, hogy az adott körülmények között a rendőrök a panaszost indokoltan vonták-e intézkedés alá.

A Testület az események értékelése kapcsán utal a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-a szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007 (XII.23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. §-ának (1) bekezdése tovább részletezi a fenti szabályt, eszerint a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására.

A fent hivatkozott rendelkezések alkalmazhatósága szempontjából a következők említése szükséges.

A rendőri jelentésben az intézkedő járőr előadta, hogy a panaszos a járdán közlekedve egy nagy utazótáskát vitt magával, majd meglátva a rendőrt sarkon fordult és a lépteit gyorsítva próbált az ellenkező irányba távozni.

A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy a panaszos magatartását akként értékelték, mint aki próbálja az esetleges rendőri találkozást elkerülni, és amely gyanús magatartás indokoltá teszi, hogy a panaszost intézkedés alá vonják.

A panaszos beadványa az előállítást megelőző eseménysorra vonatkozó előadást nem tartalmazott, illetve a Testületnek a panaszbeadvány kiegészítésére vonatkozó felhívást tartalmazó levelét a panaszos nem vette át, ezért a Testületnek nem állt rendelkezésére olyan panaszosi előadás, amelyet a rendőrök jelentésével összevethetett volna. Így a Testület csupán a rendőri előadást tudta figyelembe venni az előállítást megelőző események vizsgálatakor.

A Testület álláspontja szerint a panaszos azon magatartása, hogy a rendőrök észlelésekor sarkon fordult, és gyors léptekkel próbált eltávolodni a rendőröktől, miközben a késői időpontban – amikor nyilvánvalóan a tömegközlekedés sem működik – egy telipakolt utazótáskát tart magánál, valóban megalapozhatta annak a gyanúját, hogy a panaszos megpróbálja elkerülni a rendőrökkel való találkozást, mert esetlegesen valamilyen jogellenes cselekményt – bűncselekményt vagy szabálysértést – követett el.

A fenti esemény kapcsán a Testület álláspontja szerint az Rtv. fent idézett 13. §-a, illetve a Szolgálati Szabályzat 3. §-a alapján fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége egy esetleges szabálysértés vagy bűncselekmény megelőzése, felderítése és a feltételezett tettesek elfogása érdekében.

2) Ezt követően a Testület vizsgálta az igazoltatás és a ruházatátvizsgálás jogszerűségét.

a) A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy az intézkedő rendőrök a panaszost, gyanús viselkedése miatt, személyazonosságának igazolására szólították fel. A panaszos a felszólításnak a személyigazolványa átadásával eleget tett. Ezt követően a panaszos adatait a körözési rendszerben ellenőrizték, amiben nem szerepelt.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni.

A Testület álláspontja szerint a fentiekben részletezett okok miatt fennállt az intézkedő járőrök intézkedési kötelezettsége, így a jogszerűen kezdtek intézkedést a panaszossal szemben, amely intézkedés a jelen esetben a személyazonosság megállapítása érdekében a panaszos igazoltatása volt.

b) Az Rtv. fent idézett szakaszának (6) bekezdése értelmében a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy az intézkedés oka egyértelműen a panaszos szokatlan – esetlegesen bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúját felvető – viselkedése és az éjszakai órában nála lévő utazótáska volt.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben az intézkedő járőrök az előállítás jogalapjaként az Rtv. 31. § (1) bekezdést jelölték meg, miszerint akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

A Testület álláspontja szerint a ruházat átvizsgálásának jogalapját a konkrét esetben nem a rendőrség által megjelölt Rtv. 31.§ (1) bekezdése, hanem az Rtv. 29. § (6) bekezdése biztosította. A rendőrök jelentéséből ugyanis az derül ki, hogy az ellenőrzést nem támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele érdekében, hanem a panaszos magatartása által felvetett jogellenes cselekmény, vagyis bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt tartották indokoltnak. Ez utóbbi jogalapot a Testület helytállónak tekintette, arra alapítva a panaszos ruházatának és csomagjainak átvizsgálását jogszerű rendőri intézkedésnek minősítette.

A fentiek miatt a Testület álláspontja szerint az igazoltatásra és a ruházat-átvizsgálásra jogszerűen került sor, ezzel kapcsolatban a panaszost alapjogsérelem nem érte, ugyanakkor a ruházat és csomagátvizsgálás kapcsán a rossz jogalap megjelölés kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) Ezt követően az előállítás módját, körülményeit, jogszerűségét és időtartamát vonta vizsgálat alá a Testület.

a) A panaszolt rendőri intézkedés napján az előállításról készült jelentés szerint az intézkedésre (a panaszos előállítására) az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja alapján – „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható” – került sor.

A rendőri jelentések rögzítik, hogy a panaszost azért állították elő, mert a rendőrök éjjel negyed háromkor az utcán egy utazótáskát cipelő gyalogos személyre lettek figyelmesek, aki miután meglátta a járőröket megfordult és a rendőrökkel ellenkező irányában gyorsabb léptekkel haladt tovább. Az igazoltatását követően a rendőrök ruházat- és csomagátvizsgálást hajtottak végre. A panaszos táskájából ezután bontatlan csomagolású újságok és több afrikai szobor került elő, továbbá ruházatában elemlámpát és schniccert találtak. A panaszos nem tudott magyarázatot adni arra, hogy miért tartja magánál ezeket a tárgyakat. Ezen körülmények megerősítették a rendőrökben azt a gyanút, amely már az igazoltatás kapcsán is fennállt, vagyis hogy a panaszos valamely jogellenes cselekményt követett el.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja lehetőséget teremt arra a rendőrségnek, hogy előállítsa azt a személyt, akivel szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének gyanúja.

A Testület szükségesnek tartja utáni töretlen gyakorlatára, ami szerint a bűncselekmény gyanúját kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a büntetőeljárást lefolytató hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését akkor, amikor annak jogalapjaként a rendőrség bűncselekmény gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület a bűncselekmény elkövetésének kérdésében való állásfoglalás nélkül azt vizsgálta, hogy a gyanúnak az adott intézkedéshez szükséges foka – amely a büntetőeljárásban használt gyanú-fogalom szintjénél enyhébb gyanú – fennállt-e.

A Testület álláspontja szerint a fent leírt körülmények – a panaszos magatartása, majd a nála fellelt tárgyak – megalapozták azt a minimális szintű gyanút, ami a körülmények tisztázásáig, a panaszos állításának ellenőrzéséig az előállítást indokolta tette. A Testület álláspontja szerint ezért a rendőrök jelen esetben jogszerűen jártak el, amikor a panaszos előadásának hiányosságai miatt, bűncselekmény gyanúja alapján a panaszos előállítása mellett döntöttek.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján a panaszos személyi szabadsághoz való joga nem sérült az előállítás miatt.

b) Az előállítás hosszával kapcsolatosan a panaszos előadta, hogy 2 óra 15 perckor kezdtek meg vele szemben a rendőrök az intézkedést, melynek keretében előállították. Majd csak hét órával később engedték el anélkül, hogy meggyanúsították, vagy kihallgatták volna.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy a panaszos igazoltatására és előállításra 2 óra 15 perckor került, és 2 óra 35 perckor helyezték el őt az előállító helység egyik zárkájában. Az előállításról kiadott igazoltatás szerint a panaszos előállítása 2 óra 15 perctől 9 óra 20 percig tartott.

A kapitányságvezető válaszlevelében előadta, hogy a panaszossal szemben nyomozati cselekményt a fogvatartás ideje alatt nem foganatosítottak, jegyzőkönyvben történő meghallgatására vagy gyanúsítására nem került sor, vele szemben büntetőeljárás nem indult az ügyben.

Ahogy arra a Testület a fenti a) pontban is utalt, a panaszos előállítását a körülmények tisztázása, a panaszos állításának ellenőrzése céljából minősítette indokoltnak. A fogvatartás időtartama arányosságának megítélésekor ezért azt kellett mérlegelnie, hogy a fenti cél elérése érdekében tett intézkedések a szabadságelvonással töltött idő mekkora részét tették ki, ahhoz mérten a szabadságkorlátozás tartama arányosnak tekinthető-e. Az iratokból azonban arra derült fény, hogy a panaszossal szemben azt követően, hogy őt a rendőrkapitányságra bezállították, semmilyen eljárási cselekményt nem végeztek a körülmények tisztázása, a rendőri intézkedés kapcsán felmerült alapos gyanú megerősítése vagy megcáfolása érdekében. Ez azt jelenti, hogy az adott esetben a panaszost minden indok nélkül tartották fogva, és semmi nem indokolta mintegy hét órán át tartó előállítását.

A Testület álláspontja szerint tehát maga az előállítás ténye, annak érdekében, hogy a panaszos előadását ellenőrizték, elsősorban a panaszos kihallgatásával, valamint a tárgykörözési rendszer ellenőrzésével, jogszerű volt. Azonban az előállítás időtartamának indokolatlan elhúzódása és az a tény, hogy az előállítás céljának elérése érdekében gyakorlatilag semmilyen tevékenységet nem végzett a rendőrség, jogszerűtlen, hiszen úgy korlátozott egy alapjogot, hogy a korlátozás semmilyen célt nem szolgált, így a célhoz kötöttség elve sérült.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig tartó, mintegy hét órás előállítás sértette a panaszos személyi szabadsághoz való jogát, különösen úgy, hogy vele szemben semmilyen eljárási cselekményt nem végeztek.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a nála lévő tárgyak egy részét a rendőrök elvették tőle, és azokat az elengedésekor nem kapta vissza, csupán egy átvételi elismervényt adtak át neki.

A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII.23.) ORFK utasítás (továbbiakban: Fogda Szab.) 35. pontja rendezi a fogdára történő befogadás során a letétkezelés szabályait. Eszerint a befogadást végző rendőr a fogvatartottat felszólítja a nála lévő tárgyak bemutatására, a magánál nem tartható tárgyak átadására. A kötelező ruházatátvizsgálás, indokolt esetben motozás után a fogvatartottnál lévő összes, letétként kezelendő tárgyról négy példányban jegyzőkönyvet vesz fel. A letéti jegyzőkönyv első példányát a letéti tárgyakhoz, a második példányt az eljárás irataihoz csatolja, a harmadik példányt a fogvatartottnak adja át, a negyedik példány a tömbfüzetben marad. A fogvatartott zárkába bevihető, magánál tartható tárgyait a rendszeresített letéti jegyzőkönyv hátoldalán, vagy külön lapon kell felsorolni.

A 95. pont szerint a szolgálatot ellátó órparancsnok a fogvatartottnak a fogdából történő végleges elbocsátásakor a kiadott személyi felszereléseket tételesen átveszi, ruházat- és csomagátvizsgálást hajt végre, kiadja a letéti tárgyakat és az átvételt elismerteti, indokolt esetben orvosi vizsgálatot kezdeményez, az orvos írásos véleményét a fogvatartás okmányaihoz csatolja.

A letéti tárgyakról szóló jegyzőkönyv szerint a panaszosnál lévő tárgyak egy részét 2 óra 35 perckor vették letétbe, amelyeket a panaszos elengedésekor visszakapott.

Az átvételi elismervény elnevezésű dokumentum szerint ugyanakkor a táskában található tárgyakat 9 óra 30 perckor H. Z. r. hadnagy vette el a panaszostól, azonban az átvételi elismervényből nem derül ki a jogcím, ami alapján erre sor került.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint ezeket a tárgyakat a panaszosnak 2011. január 17-én visszaadták, azonban erről semmilyen iratanyagot nem küldtek meg a Testületnek.

Tekintettel arra, hogy az ügyel kapcsolatban a rendőri tájékoztatás szerint büntetőeljárás nem indult, illetve a tárgyak elvételéről, lefoglalásáról alakszerű határozatot sem hoztak, sőt magára a fent leírt cselekményre a rendőrök maguk is az átvétel és nem a Be. 151. §-a szerinti lefoglalás elnevezést használják, a fenti cselekményre nem alkalmazhatóak a Be. rendelkezései. Ugyanakkor sem az Rtv., sem a Szolg. Szab. nem ismeri az átvételi elismervény útján történő átadás intézményét.

Mindebből az következik a Testület álláspontja szerint, hogy a rendőrök a panaszosnál lévő tárgyakat mindenféle jogszabályi felhatalmazás hiányában vették el.

A Testület a bizonyítékok egybevetése alapján, tekintettel a fentiekre, megállapította a panaszos tulajdonhoz való jogának sérelmét, továbbá mivel a rendőrség az átadást nem megfelelően dokumentálta a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését az utazótáskájában található tárgyak elvétele miatt, ugyanakkor az előállító helységben történő elhelyezés előtti letétbevétel megfelelt a jogszabályoknak, így annak kapcsán alapjogsérelem nem érte a panaszost.

5) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy nem adtak neki az előállító helységben tollat, ceruzát, hogy panaszait összeírhasa.

Az iratokból kitűnik, hogy a panaszos már a nyilatkozat az előállított személyről elnevezésű iraton jelezte 2 óra 35 perckor, hogy az előállításával kapcsolatban panasza van. Ezt megismételte az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, ahol megjelölte, hogy az egész eljárást sérelmesnek érzi.

2010. november 19-én az elbocsátását követően, 9 óra 46 perckor a panaszos részére az igazolásokat kiadó H. Z. r. hadnagy jegyzőkönyvben rögzítette a panaszos panaszát.

A panasz előterjesztésének lehetőségét az Rtv. 92. § (1) bekezdése szabályozza, eszerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A hivatkozott jogszabályhely tehát lehetőséget teremt arra, hogy az intézkedés alá vont személy a rendőri intézkedéssel összefüggő panaszát a rendőrségen előterjessze. Az ehhez szükséges feltételeket és körülményeket pedig a rendőrség köteles biztosítani egyrészt a fogvatartással összefüggő iratok kitöltésével, másrészt oly módon, hogy az írásban vagy szóban előadott panaszbeadványokat befogadja.

A panaszos konkrét sérelme kapcsán szükséges tisztázni, hogy az előállítás időtartamáról szóló igazolás formanyomtatvány biztosít lehetőséget az intézkedés alá vont személynek arra, hogy az intézkedéssel összefüggő sérelmeit jelezze, és panasz eljárás megindítását kérje. Ezen az iraton kap továbbá tájékoztatást a panaszos az intézkedéssel szemben igénybe vehető panasz fórumokról is.

A Testületnek a konkrét esetben megküldött iratokból kitűnik, hogy a panaszos a panaszát már a fogvatartásról kiállított igazolásokon jelezhette, illetve az elbocsátását követően azt egy rendőr részletesen is jegyzőkönyvbe foglalta.

A Testület álláspontja szerint a panaszost a panaszhoz való joga kapcsán jogsérelem nem érte azért, mert a megfelelő formanyomtatvány kitöltésekor lehetőséget kapott arra, hogy panaszát jelezze.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszost az igazoltatása kapcsán jogsérelem nem érte, ugyanakkor sérült a tisztességes eljárásához való joga a ruházat- és csomagátvizsgálása jogalapjának rossz megjelölése kapcsán, illetve súlyos mértékben sérült panaszos a személyi szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt, illetve szintén súlyos mértékben sérült a tulajdonhoz való joga a vagyontárgyai „lefoglalása” kapcsán, ezért a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. augusztus 31.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET